

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

II. Num quæ affingant nobis Caluino-Lutherani quoad S. Scripturam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

VII. Vnam huc è pluribus Calumniosam Caluini subijciam declamationem, ex Harmon. in Ioan. c. 19. v. 23. Erat autem tunica inconlutilis. *Minime ferenda est Papistarum improbitas, cum horribili Dei blasphemia coniuncta.*

I. *Scripturam dicunt ab hæreticis lacerari; Tunicam vero, hoc est, Ecclesiam integram manere:*

2. *Vt reiecta Scriptura Auctoritate, Fidei Vnitatem in solo Ecclesie titulo consistere e-uincant. Vbi duo mendacia.*

1. Quia non in solo Ecclesie titulo, sed in sola vera Christi Ecclesia Vnitatem consistere affirmamus.

2. Non dicimus, reiiciendam S. Scripturam, eo quod ab hæreticis laceretur: sed ab ecclesia condisci quæ sit vere S. Scriptura, quis sensus eiusdem. &c.

Hinc potro liquent sequentia declamationis, *Quasi vero ipsa Ecclesie Vnit as a- libi fundata sit, quam in Scriptura fide. Est in hac quidem; sed non sola: nam præcipue in S. Spiritus infallibili assistentia in definitionibus prophetica.*

Cum ergo Fidem à Scriptura diuellunt; quod mendacium est Caluini; ut vir Ec- clesie addicta subiaceat; tali diuortio non iam Christum despoliant, sed crudeli sacrilegio dis- cerpunt eius corpus. &c.

Similia prolixè idem Instit. l. 4. cap. 8. §. 13. pro Scripturis contra Eccle- siam vastè vanèque declamat. Sed de iu- dice vide in nostro *Lutherocaluinista par. 1. q. 2. Et in Antichristo p. 1. q. 1.*

QVÆSTIO II.

Num qua affingant nobis de Traditionibus Caluino-Lutherani? quo ad S. Scri- pturam?

Et omnino plurima. In exemplum accipe pauca.

I. CALVINVS Instit. lib. 4. c. 10. §. 19. *Romano- ses Magistri extorquere volunt, vt nulla sit ap- eos ceremonio la, qua non pro Apostolica censetur.*

Sic & Kemnitius, Brentius, &c. vbi- pra.

At Falsum: Quia eas recipimus pro Apostolicis, quas firmis Veterum testi- monijs testari valemus.

II. Sic agunt, ac si solas ipsi Scripturas propo- gnent: nos solas Traditiones tueamur; et si mi- tent contra Scripturas.

Falsum hoc: Quia vtrumque ius- ta Sanctum veneramur Dei Verbum Scriptum, & Non scriptum.

III. MEND. Kemnit. in Exam. Conc. Trid. §. 4. pag. 68. 69. editionis anni 1566.

Nos ait asserere; Deum constituisse, vt do-ctrina Christi & Apostolorum non scriberetur sed viua solùm voce traderetur.

IV. MEND. ibid. pag. 185. affirmat, Apostolo- fuisse mandatum, vt scriberent.

Falsum prius. Quia sic peccassent A- postoli scribendo.

Neque scriptor dari Catholicus po- test, qui id docuerit.

Et Posterius falsum, Quia Mat. 28. mandatum est, vt Prædicarent; non vt scriberent. Nec tamè scribere vetuit Ie- sus: quin, vt scriberent, aliquibus in- spirauit.

V. MEND. Kemn. ibid. pag. 420. Pontificij non verentur multa ad Apostolorum Traditiones referre, qua ab alijs autoribus mul. à posterioribus instituta, & profecta esse, ex ipsis Pontificiorum scriptoribus ostendi potest.

Idemque probare instat exemplis videntis. At falsò; Apud Bell. lib. 4. ca. 3. de Verbo Dei.

Similia talia complura fuerit repeti- ri in Caluino *Instit. l. 4. c. 8. §. 6. 7. 8. Et ca. 10. 8.*

10. §. 18. 19. 20. Et in Antidoto Trident. sess.

4 &c.

VI. MEND. Kemn. ibid. Nullis certis & firmis documentis probari potest, Qui sint Ritus certo ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

At fallum: Quia eos ipsa Necessitas Traditionum docet in meo *Luthero-ca.*

p. 1. q. 5.

Deinde & Veritas earum, in Scripturis contestata. Vide meum *Anu. christum*

p. 1. q. 2.

VII. MEND. Kemn. in Exam. Trid. sess. 4. de 7. genere traditionum. Nullis certis & firmis documentis probari potest: Qui sint ritus ab Apostolis traditi: qui ex Scriptura ostendi non possunt.

Falsum. Quia docuit *Bellar. libr. 4. ca. 4. 5. 6. 9. &c.*

VIII. MEND. Kemn. ibid. Insignis audacia est, Maies. ut Scriptura Canonica aliquid aquare, sc. Traditiones.

At contra ipse, ibid. 1. Apostolos Ritus quosdam ordinasse, & tradidisse Ecclesiis; ex eorum scriptis certo constat.

2. Et verosimile est, quosdam alios externos, qui in Scriptura annotati Non sunt, ab Apost. lis traditos esse.

Coacta veritatis confessio hæc contra suum met os mendax.

Heretici non tam Orthodoxos Mendacis onerant atque Calumniis; quam Ipsum IESUM Christum immanissime blasphemant. Quib. æ blasphemis in meo *Luthero-caluinistica. & Genealogia Luthero-caluinistica p. 3. q. 21.* Hic igitur præterimus.

QVÆSTIO III.

An Romano-catholici Deiparam cultu
Latria venerentur?

I. LUTHERVS in Postilla in Annunc. B. Vir. Publica, ait, persuasione Maria proptus in locum Christi successit. Hanc inuocant homines, huius misericordia confisi sunt, per hanc voluerunt placare Christum: Quasi is non esset Propitiator; sed horrendus Iudex & ultor.

2. Hanc Papista Deam constituunt: Omnipotentiam ei in caelo & in terra tribuunt.

II. CALVINI altius ascendit impietas, qui vetus illud Ecclesie Canticum, *Monstra te esse Matrem*, suggillans, talem in nos calumniam intorsit; *Eam in caelis Mariam constituunt, quæ sibi potestatem seruet Christo Filio imperandi.*

Idem dum conuellit istud Canticum: *Sub tuum presidium. &c.* vociferatur: *Maiores nostri à Christo ad Mariam defecerunt.*

Perinde ac maiorem matri, quàm Filio potentiam tribueremus, neque tam Deum, quam Deiparam inuocemus. Idem in Ioan. cap. 2. v. 4. *Quid mihi & tibi mulier. &c.*

Denique eo progressus est furor, ut Christi propemodum nudati spoliis eam ornarent. Cumque has execrables in Filium Dei blasphemias damnamus; maligni & inuidi vocantur à Papistis; immo improbe calumniantur, s. Virginis honorem à nobis hostiliter impugnari. Quasi verd non habeat quantum illi honoris debetur, nisi DEA fiat: Aut hoc illi sit honorificum, sacrilegis titulis ornatam in Christi locum surrogari. Atrocem ergo illi Mariæ iniuriam faciunt, quando; ut mentis eam laudibus deformant; Deo eripiunt, quod suum est.

DUCES hos reliquos secutus grex hæreticus, certatim in nos inque Deiparam, ceu furis actus, inuolant, pugnantque calumniis. Selnecerus disposi. de Festo Annunc. Virg. Melancton in Consil. de vitanda supersti. Herebrandus disposi. de har. puniendis. Bullingerus in Ioan. c. 2. Brētius Dom. 2. post Epiph. &c.

Hi omnes conclamant, Mariæ inuocationem in Ecclesia Pontificia esse idololatriam.

III. Erasmus in Colloq. de peregrinatione, de naufragio; (horret animus, calamusque tremat ecfari;) De Deipara figmentum proponit, quasi Glauco Pluroni epistolam ea scripisset in hæc verba; *Quod Lutherum secutus strenue suades, superuacaneum esse, inuocare Sanctos; à me quidem isto nomine bonam magnamque iniisti gratiam, scito.*